

Landskap: Skåne Upptecknare: Torvald Eriksson, Veberöd
 Härad: Torna Berättare: Anders Olsson
 Socken: Blentarp Berättarens yrke: lantbr. och häradsskötare
 Uppteckningsår: 1954 Född år 1891 i Blentarp

Uppgiften om sagesmannen. s. 1.

Förhindra att någon går igen. s. 2.

Hur man fick en flicka att springa
efter sig. s. 3.

Möllare. s. 4.

Tandvård. s. 4.

Fjurrmjölka kor. s. 5.

Moar och varulv. s. 6-7.

Kyrkogrunden. s. 8.

Blentarps kyrkklockor. s. 9.

Sten vände sig, när den luktade
nybakat bröd. s. 9.

Klock gumma. s. 10.

Åsumspägen. s. 11.

Fl. G. 13.
LUF 66.

ACC. N:R M. 13719: /.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Anders Claeson:

Född 30/5 1891 i Blentarp. Lantbrukare och häradshövding. God
källa, klar och ordentlig berättare.

ACC. N:R M. 13719:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om en man begravdes och man var rädd att han skulle gå igen, skulle man lägga ett vagnshjul på kistan. Det skulle vara ett gammalt hjul, helst så utslitet att inte mycket av järnbandet var kvar. Om sedan den begravne ville komma upp igen, så måste han springa runt hjulet lika många varv som det hade gått i sina dar. Om han inte hann med det till morgonen fick han börja om på nytt nästa natt.

ACC. N:R M. 13719:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om man ville ha en flicka att springa efter sig, så skulle man gå ut en kväll då fladdermössen flög omkring. Man skulle slå efter dem med en piska tills man träffade en av dem och den föll till marken. Sedan skulle man slakta den genast och stänka några droppar blod på sin näsduk. Nästa gång man träffade den flicka man ville ha, skulle man i hemlighet röra vid henne med näsduken och sedan, när man skildes från henne, skulle man vifta till henne med den, och då kom hon efter en.

ACC. N:R M. 13719:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Möllare ansågs förr vara otrevliga personer, som alltid lurade folk och krånglade till affärer. Ofta ville de spara sina kvarnstenar och då malde de så grovt, att de malde 11 korn till 12 bitar, sade man. - Om man hade tandvärk, så kunde man få den botad om man tog sin näsduk och strök den mot den sjuka tanden, så att det kom var eller blod på näsduken. Sedan skulle man tvätta den i en ärlig möllares kvarndamm och sedan låta den torka på en hederlig hästhandlares staldörr. De flesta fick behålla sin tandvärk.

ACC. N:R M. 13719:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Själv har jag hört om en rättegång i Blentarp mot en kvinna, som kunde tjuvmjölka kor. Hon var ställd inför rätta, men nämndemännen var moderna och trodde att sådant var omöjligt. Men då kvinnan erkände och sade, att hon kunde tjuvmjölka, så sade de till henne: "Vi tror det inte, förrän vi sett det med egna ögon." Den rikaste av dem sade: "Vill du visa oss hur du gör, så tillåter jag dig att tjuvmjölka min bästa ko." Kvinnan svarade: "Om jag tar all mjölken så dör kon, men om jag bara tar en del, får kon leva. Vilket vill du?" Domaren, som trodde att det inte var någon risk, tillät henne taga all mjölken. Då tog hon fram sin kniv, gjorde sina konster och läste. Slutligen sade hon att hon var färdig, och då skickade nämndemannen ett bud hem till sin gård. När budet kom fram till gården, så var slaktaren redan där för att dra skinnet av den döda kon. - Mjölken, som kvinnan tog från kon, fick man aldrig se.

ACC. N:R M. 13719:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om en havande kvinna ville göra födseln lätt så skulle hon gå till ett sto, som höll på att föla. Där skulle hon taga "hammen" och draga den över sig, så slapp hon smärtorna vid födseln. Men hennes barn blev en varulv om hon fick en pojke, och en marna om hon fick en flicka.

Jag kände en man - visserligen skall man inte tala illa om de griftlagda - som folk sade var en varulv. Det var nog sant också, för aldrig såg jag honom utan att han var riven och blodig i ansiktet. Han sprang på tre ben och hade det fjärde i vädret. Han var ute om nätterna efter havande kvinnor, men bara hon hade en pojke i sällskap, så kunde så kunde han inte röra henne.- En man, som kände på sig att han skulle springa ut som varulv på kvällen sade till den havande kvinnan i huset; " Om varulven kommer efter dig i kväll, så jaga bort honom, men gör honom inte illa." Kvinnan gjorde som hon blivit tillsagd och när hon märkte att varulven var efter henne, så skrämde hon iväg honom utan att skada honom. När hon sedan kom hem

ACC. N:R M. 13719:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

igen, så kom mannen och tackade henne.

Maran var en kvinna, som kom infarande i ett rum genom ett litet hål. Sedan red hon på männen som låg därinne och sov.

En gång var hon inne hos två trädgårdsmästarelever, men de hittade ett hål i taket som hon kommit in genom, och det täppte de igen medan hon var kvar inne i rummet. Då kunde hon inte komma ut, utan fick vänta till morgonen, då hon blev igenkänd som en bekant och förnäm kvinna i byn.

ACC. N:R M. 13719:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kyrkogrimen var ett djur, som blivit levande inmurat då kyrkan byggdes och sedan vaktade kyrkan. - När Blentarps kyrka brann för längesedan, var det kyrkogrimen som blåste bort elden från tornet.

Min far sade när kyrkklockorna ringde första gången till gudstjänst: "Nu är grimen ute igen. då är det tid för oss att gå."

H. C. 13

ACC. N:R M. 13719:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LUF 66

När Blentarps kyrka var färdig, hade kyrkklockorna en hög och vacker klang, som hördes långt omkring. Men då gick där en jätte i Köpenhamn och rös av ljudet, och en dag tog han en stor sten och kastade mot kyrkan. Stenen träffade inte sitt mål, utan föll ner en bit därifrån, och där ligger den än i dag i en dunge. Stället heter Hylla-hult.

Senare gick ryktet, att stenen vände sig när den luktade nybakat bröd, och det gjorde folk en vits av. - Om någon sade att han aldrig hade sett stenen vända sig, fick han till svar; " Nej, den måste ju först känna lukten av nybakat bröd."

ACC. NR M. 13719:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~LUF 81~~

På Helles-möllan bodde förr en klok gumma. - Det kallades Helvetes-möllan, för där hade en otäck möllare sin kvarn. - Min syster Kersti hade hela sin barndom en svår huvudvärk, och för att få den botad, gick hon till gumman. Denna tog tre hårstrån från Kerstis huvud och läste över dem, och huvudvärken försvann.

ACC. N:R M. 13749: //.

Åsumspågen han kunde mycket, bland annat bota för tjuv-
mjölkning. - En gång ville fjärdingsman taga honom till häk-
tet i Ystad. Men när Lars satt sig upp på vagnen och det skulle
bära åstad, så rörde inte hästarna sig ur stället. Inte förr-
än fjärdingsman låtit Lars gå ner från vagnen igen kom hästar-
na iväg. Men då gick det med en sådan fart, att fjärdingsman
lovade, att han aldrig mer skulle försöka hämta Lars till häk-
tet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~LUF 81~~